

Džema Krīva zīmējums

Es strādāju un cīnos pēc savas atzīšanas, pēc sava spēka mēra,
zinādams, ka neviens nespēj visiem pa prātam izdabāt un tādēļ arī es nē.

Kronvaldu Atis

3x3 2013 Vudhausā

– 3. –

Piektdien, 4. janvārī

EVAKUĀCIJA!!!

Piektdienu, 4. janvārī Meteoroloģijas birojs (*Bureau of Metereology (BOM)*) ir izsludinājis par *Katastrofālu ugunsgrēka bīstamību (Catastrophic Fire Danger)*, jo ir paredzēta 45C temperatūra un stipri ziemeļu vēji.

Tas nozīmē, ka mums ir nometni jāatstāj līdz plkst. 9.00 piektdienas rītā.

Adelaides Latviešu nama kooperatīva priekšnieks Ints Puķītis ir mūs ielūdzis dienu pavadīt *Tālavā* (4 Clark Street, Wayville).

Laimīgā kārtā, sestdienā ir paredzēta 31 grādu temperatūra, un dienvidu vēji; tā ka var pareģot, ka ugunsgrēku bīstamība nerasnīs šādu ekstrēmu līmeni. Tas nozīmē, ka visticamāk varēsim Vudhausā atgriezties piektdienas pēcpusdienā.

Konsekventi, kā šovakar izskaidrots, mūsu piektdienas plāns ir celties kā parasti ap plkst. 7.00, sapaņkot dienas nepieciešamas mantas (bērniem un peldo-

šiem pieaugušiem paņemt līdzī peldkostīmus) pašē brokastis plkst. 7.30 un doties uz *Tālavu* pēc iespējas ne vēlāk par plkst. 8.15.

Pirms prom braukšanas, lūdzu, esiet tik laipni un savus vārdus nostrīpojiē no saraksta, kas būs pie manis. *Tālavā* noturēsīm dienas programmu un pēcpusdienā atgriezīsīmies Vudhausā, lai ēstu vakariņas un sagaidītu viesus no Vasaras vidusskolas danču vakaram. Bērnu pēcpusdienas programmu pārliksīm uz rītu, lai pēcpusdienā tie varētu iēt peldēties piemērotā baseina. Pusdienas mums pavāri sagatavos līdzņemšanai, un tās ēdīsīm *Tālava*.

Ieviržu un puduru vadītāji, lūdzu, paņemiēt līdzī nodarbībām vajadzīgos materiālus!

Lūdzu grieziēties pie manis, ja ir kādas neskaidrības vai jautājumi.

Kārlis Ātrens

"Katastrofāla ugunsgrēka bīstamība!"

Rīta teiksmainā atmošanās!

„Labrīt, Aina!“ es teicu, samiegojusies sastopot Aina koridorā pa ceļam uz dāmu istabu agrā rīta stundā. „Nāc vingrot!“ viņa teica. „Man stīvs kakls,“ atbildēju. „Stiepšanās nāks kaklam tikai par labu,“ smaidīgi atbildēja Aina un viegli aizcilpoja pa gaiteni vingrošanas drēbītēs, mati atsieti mazā astītē. Kaut padomā nebija sveikt dienu tik agri, nevarēju iedomāties uz tik laipnu mudinājumu neatsaukties.

Aizskrēju atpakaļ uz istabu, žigli uzmaucu vingrošanai piemērotas drēbes un pievienojos grupiņai, kura jau bija rīta rosmi ievadījusi. Tievais, garais, dvēseliskais, lunkanais Gvido ar Kaiju, Evelīnu un Emīliju, Brigitu un Aina, aplī stāvēt, bija jau ķermeņa

un prāta modināšanu iesākuši.

Pakāpeniski pamodinājām kājas visā garumā, tad rokas. Iekustinājām arī galvu, kaklu, visu izgrozot lēni un elpojot dziļi, Gvido norādītajā ritmā. Lēnām stiepāmies, atvērām rokas, pavērām plaukstas pret debesīm, plaukstas pagriezām pret zemi, salikām rokas kopā, pastiepām kājas – ieņēmām sevī enerģiju no debesīm, no zemes, no mūsu apkārtnes.

Bija burvīgi agrā, saulainā rītā meža vidē šādā mierīgā un mīļā veidā atmodināt ķermeni un prātu uz dienas turpmāko darbību.

Anita Andersone

Rīta vingrošana kopā ar Tobīšu ģimeni

Rīta agrā vingrošana, kas sākās jau plkst. 7.00 rītā, tika pietiekami labi apmeklēta, ņemot vērā agro rīta stundu. Saieta čaklākie šoreiz bija Lāču istabiņas pārstāvji – Evelīna, Emīlija, Kaija un Brigita, čakli pievienojās arī Anita.

Ko tik viņi tur nedarīja – staigāja kā ķenguri, locījās kā čūskas un lēkāja kā zaķi. Tā kā Gvido ļoti labi zina, kuras ir tās ķermeņa locītavas, kuras noteikti

rīta stundā ir jāizloka, tad arī varēja novērot aktīvu galvas apļošanu un roku vēcināšanu.

Man, kā visčaklākajai novērotājai, likās, ka šis ir īstais veids, kā pamosties tik agrā rīta stundā, un, ja vien mani tā slinkuma kaza nebūtu turējusi aiz kājas gultā, es noteikti arī ietu vingrot... bet kāpēc gan darīt šodien, ja var atlikt uz rītdienu.

Gita

Rīta vingrošana.

FOTO Gita

Svētbrīdis

Die brīvdabas altāra plkst. 7.45 ceturtdien, **3. janvārī** pulcējās maza grupiņa dalībnieku baudīt svētbrīdi. Andris Ziedars nolasīja dienas tekstu: „*Neaizmirstiet viesmīlību! Svešiniekus uzņemdami, daži, pašiem nezinot, ir uzņēmuši eņģeļus*“ (Ebr

13:2).

Parunājām par eņģeļiem katrā mūsu dzīvē, un tad klātesošie noskaitīja īsu lūgšanu. Pateicāmie Dievam par skaisto rītu.

Irēne Ziedare

Dienas iezvanišana zem ozola

Pk. 9.00 sākās dienas iezvanišana. Kaut vēl bija rīts, zvani nekur neredzami, jo tie bijām mēs paši, kas sasveicināja rītu ar mūsu dziesmām, kustībām un izjūtu. Aina un Gvido Tobi mūs teicami vadīja un izskaidroja iezvanišanas norisi. Mēs pateicamies par šo iespēju satikties šajā saietā un izbaudīt tālāk latviskās tradīcijas un veco senču kultūru.

Mēs veidojām apli ap *vecu ozolu*, likām rokas uz cilvēka pleciem, kas mums bija priekšā un masējām viņu plecus. Tad stāvējām viens otram blakus, tuvāk kā ir parasti pieklājīgi un apķērām kaimiņu ap vidu tā, ka varēja *sataustīt ribas* (vai vismaz, kur ribām, apmērām, vajadzētu būt). Lēnām šūpojāmies uz vienu pusi un uz otru, pa kreisi...un pa labi, pa kreisi... pa labi. Tik tuvu mēs bijām kaimiņam, ka nevarēja zemē nokrist, pat ja vēlētos, un dziedājām, *Dindaru, dandaru ozoliņi*.

Aina mums atkal atgādināja, cik svarīgs ir šis ozols ar savu spēku, varenību un ilgo mūžu. Paplašinājām apli un dziedājām *Spēka Dziesmu*:

Es uzgāju laukmalē,

Garu, garu ozoliņ;

Kājās gāja zemīte,

Galvā sniedza debesīs.

Ozolam ir bieza miza,

Trim kārtām zelta josta.

Sita čūska, dzēla bite,

Ne lapiņa nedrebēj'.

Liela vētra lielījās,

Ozolam zaru lauzt.

Stāv' stipri ozoliņ',

Laid vējiņ' pazarēs.

Gvido Tobe un Jolanta Lārmane.

Pēc dziesmas aplikām ap *vecu ozolu* Lielvārdes jostu, kas bija pārsteidzoši austa tieši tādā garumā, ka abi gali satikās. Mēs katrs pie šīs jostas piesējām ar sarkaniem dzīpariem papīra gabaliņu ar savu vārdu un katru dienu pieliksim vēl vienu mezglu. Pēc saietā katram būs seši mezgli. Šo rituālu izgudroja Aina pati, kaut šī mezglu tradīcija nāk no senseniem laikiem.

Aina mums atkal lika padomāt par *vecu ozolu* un vēlēja, lai mēs topam tikpat stipri, dūšīgi un patstāvīgi, kā šis ozols – ar dziļām saknēm turēties pie zemes un sniegties pret debesīm.

Tania Petrova

Aplis ap „vecu ozolu“.

Latviskie godi

Bungu skaņa aicina kopā sanākt uz pirmo 3x3 nometnes referātu *Ģimenes godu paražas*, kurus vada Aina un Gvido Tobji. Stāstījums izvērtās saistošs, izziņošs un ļoti interesants. Uz ekrāna tika rādīti fotouzņēmumi no latvisko godu rituāliem, kuri ir kūmības jeb krustabas, vedības un bedības.

Kūmības – mūža pirmie godi. Cilvēks no nebūtības ieiet būtībā. Bērns ienāk pasaulē un viņam jāieņem sava vieta. Rituāls nostiprina sociālo statusu šai pasaulē. Bērnam tiek dots vārds – viņš tiek pieņemts dzimtā. Senlatvieši bērnus ietērpa baltā. *Šuj māmiņa baltu kreklu deviņām vilītēm* – teikts dainās.

Pādes dīdīšana – bērnu dod visiem klātesošajiem,

kas sastājušies aplī – to enerģētiski šūpo un cilina. Latviešiem ļoti izteikts ir saules kults – krustabas jeb kūmības ir vārda došanas diena, kura bieži tiek veikta kalnā – saules ceļa virzienā. Vārds cilvēkam tika dots vērojot zīmes dabā. Gvido un Ainas stāstījuma laikā tiek uzdoti daudzi jautājumi par latvisko dzīvesziņu un tiek sniegtas izsmeļošas atbildes. Tiek stāstīts par ūdens, uguns, aizsardzības rituāliem, par krusta danci, par paražām, par vedībām (kāzas, laulības) un mūža pēdējiem godiem – bedībām. Paldies Aina un Gvido par atsvaidzinātajām un jauniegūtajām zināšanām.

Brigita Ellere-Košē

Aina un Gvido Tobji referē par ģimenes godu paražām.

Senie vārdi meitenēm un zēniem

Ainas un Gvido Tobju referātā par ģimeņu godu paražām iepazīnāties ar dažiem seniem meiteņu un zēnu vārdiem. Oficiālo (*pases*) vārdu, protams, izvēlējas bērna vecākie, bet krusttēvs un krustmāte izvēlējas vārdu savam krustbērnā, kas atspoguļoja bērna īpašības un raksturu.

Tā uzzinājām, ka meitenēm senie vārdi bija Ausma, Aile, Aka, Bulta, Cielava, Dona, Dzilna, Delna, Diena, Dzelme, Egle, Gaisma, Irbe, Ieva, Lapsa, Lakstīgala, Madara, Meldra, Mirdza, Niedre, Pērle, Rasa,

Roze, Rota, Straume, Sauja, Spanga, Sniedze, Šautra, Vālodze, Vāvere, Veldre, Vizma, Vībotne, Zīle, Žube, Žagata un citi.

Senie vārdi zēniem: Avots, Asmens, Akmens, Agris, Akots, Arods, Arums, Atvars, Atāls, Debess, Dotums, Druvis, Gods, Ieloks, Krams, Krauklis, Lemesis, Launags, Lācis, Laidars, Loks, Mālis, Mednis, Ozols, Pūrs, Pakavs, Tērauds, Vējš, Viesulis, Virpulis, Vasks, Vilnis, Vējš, Zibens, Zalktis un citi.

Ojārs Greste

„Taurikis“ gaida Tavu rakstu!

Redaktors Gunārs Nāgels ar prieku saņem rakstus un fotogrāfijas par notikumiem, domām, vēlmēm, kritiku, atzinību, referātiem, ievirzēm, puduriem, nodarbībām, nīkšanu, dziedāšanu,... Nododiet visus materiālus redakcijas loceklim Ojāram Grestem, vai izmantojiet e-pastu, sūtot materiālus uz **redakcija@taurikis.com**

Ar vārdu sakot, RAKSTIET!

Ģimenes goda paražas

Ceturtdien, 3. janvārī rīta ievirze

Aina un Gvido turpināja un papildināja iesākto tematu no rīta referāta par ģimenes goda paražām.

Ir skaidrs, ka 21. gadsimta tautai ir grūti saprast, kā senos laikos ļaudis izdzīvoja, staigājot *pastalās*, un visas dzīves fokuss bija uz darbu un izdzīvošanu. Šodien mēs esam pieraduši, ka viss jau ir sagatavots, uzrakstīts, pasniegts viegli saprotamā veidā. Senatnē ļaudis visu darīja paši, izgudroja ko un kā darīt lietas un izmēģināja jaunas lietas. Senie latvieši bija uzticīgi savai dvēselei, ņēma norādījumus no visa, kas ir apkārt. Piemēram pļavā stāvot, ieklausījās vējā, zālēs, ziedos, kokos un debesīs.

Daži interesanti punkti:-

- Izteiciens *darbs dara darītāja* tika īstenots katrā dienas norisē.
- Labā roka ir darba roka.
- Sasveicinoties, sniedzot roku parāda, ka nav paslēpts ierocis, un ka ir patiesi draudzībā.
- Mājas mantoja vecākais dēls.

Turpinājām uzzināt daudz paražas par to kā satikās neprecētie zēni un meitenes.

- Bieži saskatīšanās notika gadskārtējos tirgos un vasaras vai ziemas saulgriežos.
- Neprecētiem pārišiem bija izmēģinājuma laiks.

„Deva maizi, deva dzert,
Deva meitu klāt gulēt.“

Zēns drīkstēja gulēt blakus meitenei, lai abi var konstatēt, vai viņi būs viens otram piemēroti, vai būs labas sajūtas, vai tikai pagrieztas muguras!

- Vīra māte ir galvenā sieviete mājās.
- Jaunai vedeklai jābūt auglīgai. Ja nerodas bērni, tad vīra ģimene drīkst sūtīt vedekli atpakaļ uz savām mājām (šīnī gadījumā vedekla tikai zaudēja jostu, bet ne vainagu!).

- Vedībās šad un tad līgava tika izzagta un vesta pie puīša. Bieži vien puisis nemaz nepazīna savu līgavu, pirmo reizi atklāja līgavas seju tēvu mājās.
- Vedekla uz ilgu laiku pārtrauca saites ar savu ģimeni. Darbs un pienākumi vīra mājā noteica, vai vedeklai būtu iespēja apciemot savu ģimeni.
- Precēšanas bija likteņu laimes spēle.

Brūti pārnesa pāri sliksnim, lai simboliski pārceltos uz jaunu dzīvi, atstājot veco dzīvi ārpusē.

Starp sievietēm notika atvadības vakars, nakts pirms kāzām. Māte un meita kailas gāja pirtī, kur māte nomazgā meitu un pastāsta pēdējās dzīves gudrības, pirms meita ieiet sievas lomā. Šis simbolizē pāriešanu no vienas pasaules uz otru. Otra tradīcija ir, ka māte kopā ar meitu izcep maizi – ciema kukulis vīra mātei.

Aizejot uz dzīvi uz vīra mājām, jaunā sieva izdalīja savu pūru vīra radiem. Pūrs jau ilgus gadus veidojās pilns ar cimdiem, lakatiem, segām, ko meita bija pati audusi.

Nākamā rītā pēc kāzu nakts, sievietei jāļauj vīram pirmajam celties no gultas, lai kopējā dzīvē vīrs apcētu sievieti!

Kāzu naktī vīrā brāļi nocirta mazu eglīti, sasēja zarus cieši un izpušķoja. Egle tad tika uzlikta uz kāzu mājas jumta, lai visi zina, ka notiek kāzas. Izkaltēta egle tad eventuāli kļuva par mūzikas sitamo instrumentu (līdzīgu trejdeksnim).

Rīt turpināsim uzzināt par tālāko posmu ģimenes godu paražās.

Irēne Ziedare

Ievirze – „Latviskā dzīvesziņa“.

Politikas ievirze

Politikas ievirzē šodien, 3. janvārī Uldis Ozoliņš vispirms stāstīja par Latvijas saeimas vēlēšanām un politiku starp 1993. – 2011. gadiem un pēc tam par referendumiem. Šī ir ļoti interesanta un plaša ievirze. Uldis ļoti labi izskaidro Latvijas politiku. Nemaz nemēģināšu to atreferēt, nav laika. Šeit ir dažas piezīmes.

Demokrātija Latvijā ļoti labi darbojoties. Ja tauta ar kādu politisko partiju ir neapmierināta, tad nākamā saeimā to partiju izmet. Par piemēru, pirmajā saeimā *Latvijas Ceļš* bija liela partija ar 36 deputātiem, bet pēc septītās saeimas pazuda pavisam. Toties deputāti nekur nepazūd, tie pāriet citās partijās – *tie paši vēži citās kulēs*. Veidojas jaunas partijas. Devītās saeimas vēlēšanās 2006. gadā notika brīnumi. Notika kaut kas tāds, kas vēl nekad nebija noticis. Devītā saeimā tika ievēlētas visas tās pašas partijas, kuras bija astotā saeimā. Arī premjerministrs Kalvītis bija tas pats. Šķita, ka beidzot Latvijas politikā bija stabilitāte, bet jau 2007. g. beigās notika *lietussarga revolūcija*, jo tauta bija neapmierināta ar Kalvīša valdību. Atkal valdība mainījās.

Pārrunās piedalījās Roberta Zīles palīgs Agris Pīrāgs no Nacionālās apvienības. Agris stāstīja, ka Latvijā esot tikai jānopērk īpašums par Ls100 000, lai

Politikas ievirze.

FOTO Kārtis

dabūtu 5 gadu uzturēšanos atļauju Latvijā un brīvu ceļošanu pa Eiropu. Krievi daudz izmantojot šo likumu, un Agris baidās no sekām.

Tad gāja runa par visiem referendumiem. Par prezidenta Zatlera ierosināto referendumu atlaist Saeimu. Par valodas referendumu un pilsonības referendumu.

Baiba Haringtona

Orientēšanās – aktīvais sports

Petras bija tas, kas uzņēmās aktīvā sporta vadīšanu. Viņš šodien mūs iepazīstināja ar Latvijā tik populāro orientēšanās sportu... sarunām ar aktīvā sporta dalībniekiem, ka Austrālijā orientēšanās sports nemaz nav tik populārs, turpretī Latvijā tas pat ir iekļauts skolas sporta stundu programmā. Kā minēts Latvijas orientēšanās mājas lapā www.magnets.lv:

„Orientēšanās ir sporta veids, kur dalībnieks izmanto precīzu karti un kompasu, lai atrastu apvidū izvietotus kontrolpunktus. Par orientēšanos var priecāties gan kā par pastaigu mežā, gan sportisku sacensību. Varētu teikt, ka orientēšanās mazliet atgādina piedzīvojumu ar mantu meklēšanu, ar ko tik jautri nodarbojās Pepija Garzeķe.“

Mēs visi ar aizrautību klausījāmies Petrasa stāstītajā par kartēm un principiem, kā pareizāk meklēt kontrolpunktus un lasīt karti. Puiši bija pavisam nepacietīgi un nekādi nevarēja sagaidīt brīdi, kad varēs doties ceļā. Ceļš bija pietiekami garš, lai paspētu nogurt, sakarst un gūt ievainojumus... bet tagad par visu sīkāk.

Sākums bija daudzsološs, mēs ar pilnu sparpu devāmies trases līkločos. Ātri un enerģiski mēs atradām pirmos četrus kontrolpunktus, bet piektais gan mums sagādāja mazu apmulsumu, vai tas bija mūsu nezināšanas dēļ, vai karstuma dēļ, tas nav skaidrs. Mērķtiecīgi jaunie puiši pārī atrada visus kontrolpunktus bez pieaugušo palīdzības, arī lielās meitenes

veiksmīgi tika ar uzdevumu galā bez palīdzības.

Apmēram pusceļā mums gadījās kāds negadījums – Kaija, skriedama pa mežu, ieskrēja zileņu pinumos un saskrāpēja savas kājas, bet drīz pēc tam, aizķerdamies aiz kādas ūdens trubas, krita pa kalnu un ievainoja elkoni. Protams, ka visas nebūšanas ātri tika novērstas, un Kaija devās mājās, savukārt pārējie dalībnieki turpināja ceļu.

Pilnīgi precīzi visi orientēšanās sporta (nu jau) lietpratēji ieradās saiet vietā un varēja pēc aktīvās divu stundu sportošanas nobaudīt maltīti.

Gita

Orientēšanās Petrasa vadībā.

FOTO Gita

MAUČI!

Jau ilgāku laiku ievēroju, ka Zanes Šmites *Facebook* lapā ik pa reizei parādās skaista, krāsaina bilde ar Zanes prieka vēsti: „Atradu vēl vienu skaistu mauču musturu!“ Nesapratu, kas tie *maučī* tādi ir. 3x3 pieteikšanās anketa mani apgaismoja! Viena no pēcpusdienas ievirzēm – Mauču adīšana pērlišu tehnikā – vadītāja Zane Šmite. Tuvāks paskaidrojums seko.

Mauči ir roku ločītavu sildītāji. Zanes rokdarbus var apskatīt internetā www.ravelry.com. Nu sēžu pie viena galda ar Brigitu, Baibu, Agnesi, Intu un Vēru, uzklausot Zanes paskaidrojumus un instrukcijas, rūpīgi skaitot skaistās, sīkās pērļītes, rūpīgi verot tās uz sīkas dzijas un adot ar neticami smalkajām adatām. Pērļītes ļoti viegliņas un mēdz lidot pa gaisu. Dūrieni tik maziņi, ka nav viegli saredzami.

Mēs visas cītīgi koncentrējamies. Nereti iestājas

klusums. Tad pēkšņi dzird kādu skaļāku vaidu, un čalas un smieklī atsākas. Zane pastāsta, ka maučus arī pazīst kā maukstiņus, uzrūčus (Latgalē) un dūrgalus. Tos valkā gan sievietes, gan vīrieši. Tie noder nevien tikai skaistumam, bet siltumam un noslēpumam, aizsedzot izirušus blūzes vai kreklus aproces.

Mauči bija populāri 19. g.s. bet izzuda 20. g.s. Tagad šī tradīcija tiek atjaunota. Divas stundas pagāja nemanot. Paspējām izveidot paraudziņus, izmeklēt musturus un pat iesākt savus maučus. Nu sākam saprast, ka tomēr katra mēs spēsim radīt sev skaistu, īpatnu rokdarbu. Esam jau pārliecinātas, ka līdz saīta beigām varēsim ar prieku lepoties ar saviem grezniem, pašdarinātiem maučiem! Paldies Zane, ka atvēri mūsu acis uz jaunu rokdarbu pasauli.

Jaunā maučotāja – Rudīte

FOTO Ojārs

Maučotājas Zanes Šmites vadībā.

3x3 30 gadu Atmiņu vakars

Bērnu darbi un nedarbi

Tā kā cienījamā redaktore Ilze man lūdza, lai bērni katru dienu uzzīmē kādu komisku, – es oficiāli bērniem to pajautāju darīt, bet, tā kā bērniem patiešām patīk zīmēt tikai to, ko viņiem neprasa, tad komikss izpaliks arī šajā *Tauriķī*, BET...

Šodien bērniem bija patiešām kupla diena: no rīta mēs aktīvi veidojām sarkanbaltisarkanās draudzības sprādzes, mūsu čempions šorīt bija Oskars Cīrulis, viņš bija tas, kurš visātrāk pagatavoja šo rokassprādzi.

Šodien bija patiešām karsta diena, tāpēc arī pēcpusdienu pavadījām telpās. Lielās meitenes piedalījās gleznošanas nodarbībā kopā ar Ainu Tobi, meitenes bija sajūsmā par šo makaroniem pilno nodarbību, jo viņas krāsoja makaronus, lai varētu no tiem gatavot krelles. Savukārt mēs pārējie darījām visu, lai mūsu ēdamzāle izskatītos daudz krāšņāk; mēs: Kārlis, Kristaps, Sally, Emīlija Cīrulle un es – izgatavojām krāšņus ziedus, skaistas bites un interesantus tārpus, kas skaisti šobrīd izrotā telpu. Bet pats galvenais ir tas, ka mums visiem tas sagādāja lielu prieku!

Gita

½x½ nodarbības ar Salliju Cīruli.

FOTO Ojārs

Viktorīna

Viktorīnas komandas ātri sastādīja Anita. Komandas izgudroja sev ne tikai interesantus nosaukumus, bet arī kādu saukli. Par visām pūlēm žūrijas pārstāvis Petras deva punktus.

Tātad komandas bija – *Auseklītis*, *Vēsie kaķi*, *Suņi* un *Koalas*.

Jolanta iesaka ar jautājumiem par iepriekšējiem 3x3. Komandas atbildēja rakstiski uz iepriekš izdalītām lapiņām tā, lai pārējās komandas nedzirdētu.

Otrajā daļā komandas pēc kārtas centās mīklas atbildēt un par pareizām atbildēm guva punktus.

Nākošā sacensībā bērni pa priekšu un tad pieaugušie izmēģināja savas teātra spējas, tēlojot vārdus ar

kustībām bez vārdiem. Komandām bija jāuzmin vārdu, skatoties uz tēlojumu, ko varēja mainīt ar komandas jautājumiem.

Sekoja pārbaudījums – uzminēt vārdu no saliktiem burtiem.

Beidzamais uzdevums bija izdomāt un nodziedāt tautas dziesmu no trijiem uzdotiem vārdiem, kuriem bija jāparādās dziesmā.

Galapunktu skaits šāds: *Koalas* 31.5, *Suņi* 31.5, *Vēsie kaķi* 30 un *Auseklītis* 28.5.

Pateicamies Jolantai, Petrasam un Anitai par jauku, humoru pilnu vakaru!

Andis

Viktorīna.

FOTO Kārlis